

## [Hasle.]

nemlig den, som den højtærede Indenrigsminister har nævnt i Motiverne til Lovforslaget, og som særlig stærkt blev understreget i Dag af det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen: at det skulde virke som en Prisregulator. Dermed er man efter min Mening kommet helt uden for Formaalet med den Uopsigelighed, som man har sikret gennem de paagældende Paragraffer. Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen nævnte jo en hel Række Tilfælde, i hvilke han kunde paa- vise Lejeforhøjelse, og tilføjede: Der er jo nu frit Slag, Grundejerne kan foretage urimelige Lejeforhøjelser.

Jeg tror ikke, den højtærede Indenrigsminister vil underskrive denne Udtalelse af Socialdemokratiets Ordfører, for den er ikke rigtig. I den Huslejelov, vi har, findes der jo Bestemmelser, som netop forhindrer det, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen nævnte: urimelige Lejeforhøjelser. Mon det da ikke havde været rigtigt at overlade til Boligretten at afgøre, om de Lejeforhøjelser, som muligvis kommer, er berettigede eller ikke? Har den højtærede Indenrigsminister ikke den Tillid til Boligretten, at den nok skulde klare urimelige Lejeforhøjelser? Jeg gaar jo da ud fra, at hverken den højtærede Indenrigsminister eller Socialdemokratiets Ordfører er af den Opfattelse, at *enhver* Lejeforhøjelse i *enhver* Situation er urimelig. Men det er jo faktisk det, Lovforslaget inden for sit Omraade siger. Det siger: I kan overhovedet ikke i dette Tidsrum forhøje, selv om I har en gyldig Grund dertil. Det forekommer mig, at Boligretten her kunde have optraadt betydeligt smidigere og sagt, at hvor der er Grund til Lejeforhøjelse, der kan den ske, og i de andre Tilfælde kan den ikke ske. Der kan jo være en endog særdeles nærliggende Grund til Lejeforhøjelsen, der kan være nye Skatter og Omkostninger, som lægges paa Ejendommen — det er den højtærede Indenrigsminister jo ikke ubekendt med. Denne Uopsigelighedsbestemmelse kan navnlig under Hensyn til Skattespørgsmaalet komme til at virke særlig uretfærdig. Det er bekendt, at der eksisterer en Del Lejekontrakter, der giver Ejeren Ret til at fordele Skatteforhøjelsen paa Lejerne — om dette er berettiget, er et Spørgsmaal, der i Øjeblikket er forelagt Højesteret, men indtil videre har Ejerne jo faaet Ret. Der er imidlertid mange Ejere, som ikke har denne Mulighed, fordi de ikke har en saadan Bestemmelse i deres Kontrakter; de paagældende vil altsaa stadig væk et Stykke

Tid være afskaaret fra at faa Udgifterne til Skatteforhøjelse godtgjort.

Den højtærede Ministers Begrundelse for Lovforslaget er i øvrigt, at man kan regne med, at der til næste Aar er saa mange nye Lejligheder, at det ikke gør saa meget, om Opsigelse kan finde Sted. Der er et stort Byggeri planlagt her i Byen, siger Ministeren. Ja, det unddrager sig naturligvis i Enkeltheder min Erkendelse, hvad der er planlagt, det kommer jo ikke frem før paa et vist Tidspunkt, naar det anmeldes, men jeg maa, paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Elgaard, udtale min Tvivl om, at der virkelig næste Aar skulde være tilvejebragt en væsentlig større Boligreserve end i Aar. Denne Tvivl er saa meget mere velbegrundet, som den Politik, der føres fra Ministeriets Side, simpelt hen udelukker, at et saadant Byggeri bliver sat i Gang; det er ærlig talt en ganske fantastisk Stilling, den højtærede Minister mener at kunne indtage ved med Forslag af denne Art at stille sig frem over for Befolkningen og sige: der kan I se, jeg er Lejernes Ven — samtidig med at der faktisk intet foretages for at gøre Lejen billigere her i Landet. Samtidig med at man kunstigt opretholder et meget højt Renteniveau, samtidig med at man gennem Valutacentralen fordyrer Byggeriet, altsaa samtidig med at man afskærer Mulighederne for et passende og et billigt Boligbyggeri, vifter man med saadant et lille Forslag over for Lejerne, naar Valgdagen nærmer sig og siger: Der kan I se, hvor jeg stod mig, det var i Virkeligheden mig, der var jeres Ven.

Det er jo muligt, at denne Taktik er gaaet godt i en Aarrække. Jeg tror nu, det bliver vanskeligere og vanskeligere at faa Folk til at tro, at det virkelig er den rigtige Maade at faa Huslejen ned paa. Og ganske ansvarsløst forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen her i Dag opfordrer Regeringen til midt i denne Situation, hvor Byggeriet er saa svagt stillet, at gaa videre, at lægge Byggeriet nye Hindringer i Vejen gennem Restriktioner, som maa skade Interessen for at bygge. Jeg tror, at Regeringen er inde paa en helt forkert Vej her. Jeg tror, at det, det først og fremmest gjaldt om, var at faa Omkostningerne til Nybyggeriet ned, og jeg tror, det næste fornødne var, at dette Spørgsmaal blev taget ud af den politiske Diskussion og blev betragtet, som det bør betragtes, nemlig som et almindeligt Retsforhold mellem to Parter.